

Nr 42.

Ankom till riksdagens kansli den 11 maj 1934 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om tullfrihet för vissa slag av maskiner.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 241, hava herrar *Johanson* i Huskvarna och *Leffler* hemställt, att riksdagen måtte besluta att nedan angivna tulltaxerubriker skola erhålla följande ändrade lydelse:

		Tull för 100 kg kronor
959	Plåt- och fasonjärnsaxar samt stans-, bocknings-, riktnings-, plåthyvlings- och plåtskärpningsmaskiner, vägande per stycke mer än 8,000 kilogram; ävensom pressmaskiner och pressar för metallbearbetning, vägande per stycke mer än 30,000 kilogram	fria
	Metallbearbetningsmaskiner, ej särskilt nämnda, vägande per stycke:	
961	— — — — — mer än 20,000 kilogram men ej mer än 45,000 kilogram:	
962: 1	borrmaskiner och hyvelmaskiner	fria
962: 2	andra	N 2: 50
962: 3	mer än 45,000 kilogram	fria

Vid behandlingen av motionen har utskottet anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig.

Enligt förslaget skulle tullfrihet införas för dels pressmaskiner och pressar för metallbearbetning, vägande per stycke mer än 30,000 kilogram, vilka nu ingå under tulltaxenr 958 (stat.nr 1692 och 1693) med tull av 4 kronor för 100 kilogram, dock minst 15 procent av varans värde, dels borr- och hyvelmaskiner för metallbearbetning, vägande per stycke mer än 20,000 kilogram samt andra metallbearbetningsmaskiner, vägande per stycke mer än 45,000 kilogram, nu hänförliga till tulltaxenr 962 (stat.nr 1707) med tull av 2 kronor 50 öre för 100 kilogram.

Till stöd för den föreslagna tullfriheten hava motionärerna anfört i huvudsak följande.

I den svenska tullagstiftningen finnes åtskilliga exempel på tillämpning av den principen, att nödvändiga förbrukningsartiklar, vilka icke vore föremål för tillverkning inom landet, finge tullfritt införas i den mån ej särskilda skäl kunde anföras för åsättandet av finanstull. Så vore exempelvis tullfrihet stadgad beträffande vissa maskiner, hänförliga till tulltaxenr 959 och 968. För den inhemska industrien vore det givetvis av stor betydelse att hålla den maskinella utrustningen på ett plan, som möjliggjorde en rationell och gent emot utlandet konkurrenskraftig tillverkning. Det måste emellertid tillses, huruvida fördelarna av ett nyförvärv motsvarade de med inköpet förenade kostnaderna. Härvid spelade understundom tullen en avgörande roll. Inom intresserade kretsar hade därför diskuterats frågan, huruvida icke åtgärder borde vidtagas för genomförandet av enahanda anordning här som i vissa andra länder, exempelvis i Norge, nämligen att sådana maskiner, som icke vore föremål för inhemsk tillverkning och icke kunde ersättas med inom landet tillverkade maskiner, efter prövning bleve fria från tull.

Ett dylikt medgivande, även i begränsad omfattning, skulle bereda industrien icke oväsentliga fördelar. För den mekaniska verkstadsindustriens vidkommande anknöte sig önskemålet företrädesvis till maskiner av de i motionen angivna slagen. Beredandet av tullfrihet för dem skulle icke skada några inhemska produktionsintressen men vara till fördel för den förbrukande industrien samtidigt som härigenom även vunnes viss tullteknisk lättnad.

Införseln av maskiner, hänförliga till de nummer i tulltaxan, i vilka de i motionen angivna maskinerna ingå, hava under de senare åren uppgått till nedan angivna kvantiteter och värden:

tulltaxenr	statistiskt nr	år	ton	1,000 kr.
958	1692	1930	543	497
		1931	244	278
		1932	88	92
		1933	145	205
958	1693	1930	123	118
		1931	156	143
		1932	26	13
		1933	170	244
962	1707	1930	743	710
		1931	262	294
		1932	48	27
		1933	73	133

Införseln har huvudsakligen kommit från Tyskland.

Utskottet.

Såsom av ovanstående siffror framgår har införseln under de angivna åren varit av ganska växlande omfattning. Huru mycket av införseln, som berör maskiner av det slag och den storleksordning, vilka vid bifall

till motionen skulle bliva tullfria, kan ej bedömas utan ingående undersökning av det statistiska primärmaterialet. Emellertid skulle medgivandet av tullfrihet ur statsfinansiell synpunkt uppenbarligen icke vara av större betydelse. För den enskilde näringsidkaren åter torde det nedbringande av anskaffningskostnaden för en större maskin av här ifrågasvarande slag, som tullens bortfallande skulle innebära, understundom kunna bliva avgörande för bedömandet av frågan om en sådan anskaffnings räntabilitet. Med hänsyn härtill och då medgivandet av tullfrihet icke kan skada några inhemska produktionsintressen, har utskottet — under beaktande av angelägenheten att en tull icke bör lägga hinder i vägen för vår verkstadsindustri att modernisera sin maskinella utrustning — funnit skäl tillstyrka bifall till motionen.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen måtte, med bifall till motionen II: 241 av herrar Johanson i Huskvarna och Leffler, besluta, att gällande tulltaxa skall från och med dag Kungl. Maj:t bestämmer i nedan angivna delar hava följande ändrade lydelse:

		Tull för 100 kg kronor
959	Plåt- och fasonjärnsaxar samt stans-, bocknings-, riktnings-, plåthyvlings- och plåtskärpningsmaskiner, vägande per stycke mer än 8 000 kg; ävensom pressmaskiner och pressar för metallbearbetning, vägande per stycke mer än 30 000 kg	fria
	Metallbearbetningsmaskiner, ej särskilt nämnda, vägande per stycke:	
960	— — — — —	
961	— — — — —	
	mer än 20 000 kg men ej mer än 45 000 kg:	
962: 1	bormaskiner och hyvelmaskiner	fria
962: 2	andra	N 2: 50
962: 3	mer än 45 000 kg	fria

Stockholm den 11 maj 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.